

SANJA ZUBČIĆ

MATEA KOVAČIĆ

FILOZOFSKI FAKULTET SVEUČILIŠTA U RIJECI

szubcic@ffri.hr

mateaakovacic@gmail.com

MORFOLOGIJA JEDNOSTAVNIH GLAGOLSKIH OBLIKA U KOŽIČIĆEVIM KNJIŽICAMA OD ŽITIJA RIMSKIH ARHIJEREJOV I CESAROV (1531.)¹

IZVORNI ZNANSTVENI RAD

UDK 811.163.42'366'367.625:003.349.12 655(497.5RIJEKA)

821.163.42.09KOŽIČIĆ BENJA, Š.

DOI <https://doi.org/10.17234/9789531758635.23>

U ovom će se radu prikazati morfologija jednostavnih glagolskih oblika u *Knjižicama od žitija rimskih arhijerejov i cesarov*, otisnutim u Rijeci 1531. godine. U cilju utvrđivanja književnojezične koncepcije Šimuna Kožičića Benje, jezik će se njegovih *Knjižica od žitija*, kao najopsežnijega neliturgijskoga djela, usporediti s morfologijom glagola u temeljnom liturgijskom priručniku *Misalu hruackom*, ali i s podacima iz ostalih njegovih djela (*Od bitija redovničkoga knjižice*; *Psaltir*, *Knjižice krsta*). Rezultati te usporedbe pokazat će je li Kožičić kontinuirao srednjovjekovnu i ranonovjekovnu tendenciju uvjetovanosti jezičnoga tipa tematikom teksta ili se njegova koncepcija u tom razlikuje te će time pridonijeti stvaranju slike o njegovoj cjelokupnoj književnojezičnoj koncepciji.

1. UVOD

Šimun Kožičić Benja na više se mjesta osvrtao na jezičnu situaciju u knjigama 15. i 16. stoljeća, često izrazito kritično. Osim što bilježi potpun nedostatak nekih knjiga pa se čak i čudi nad time upućujući kritiku piscima koji se nisu prihvatili toga posla (*vanъ bo misali i vsagdannah molitvic niednih kniǵь ne imaũtъ Kž²; buduće nikada u nas: bisi pominak kakov imejaše biti redov-*

¹ Ovaj je rad financiralo Sveučilište u Rijeci projektom broj 18-87-1222 (*Liber Fluminensis – prilozi za proučavanje hrvatskoga jezika u djelima riječkih tiskara do 20. stoljeća*).

² U nastavku će se rada koristiti ove kratice za djela iz Kožičićeve tiskare: Kž za *Knjižice od žitija rimskih arhijerejov i cesarov*, Mh za *Misal hruacki*, Kb za *Od bitija redovničkoga knjižice*, P za *Psaltir*, Kk za *Knjižice krsta* i O za *Oficij*.

nik Kb), osvrće se i na knjige koje su jezično zastarjele i tekstološki odstupaju od latinskoga izvornika pa su stoga neprimjerene novom vremenu (*da napravlatъ knige priête ũže odъ mnozihъ vekъ: i ufaû: da se ote vanъ vriçi priêtaê zdavna: i prêstarivša: a moê da primut se: i çtala se budutъ Kž*), te na jezik knjiga smatrajući ga neprimjernim (*Svršuetъ misalъ hrvacki odъ slova do slova kužanъ popravlenъ i prêpis(a)nъ çastiimъ va isukrstê Kž; Oficii blaženie devi marie / kužan i popravlen O*). Primaran izvor za tumačenje njegove književnojezične koncepcije³ bio je tekst posvete Tomi Nigeru u *Knjižicama od žitija rimskih arhijerejev i cesarov*. Taj je tekst višekratno analiziran i nerijetko se tumačio isključivo kao kritika usmjerena prema zastarjelu i puku nerazumljivu hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku te se isticalo njegovo nastojanje da dotjera i popravi izraz (usp. npr. Benvin 1984 i dr.). Recentnija su jezična⁴ i tekstološka istraživanja nastala u okviru sustavnoga istraživanja jezika Kožičićeva *Misala* i objave njegova kritičkoga izdanja (Kožičić Benja 2015) pokazala da je on “puno više mario za prilježnošću latinskom originalu” (Žagar 2012: 113) nego za kroatizacijom jezika. Utvrđeno je i to da je u kontekstu ranoga novovjekovlja i odnosa među različitim jezičnim sustavima na hrvatskom tlu, Kožičiću hrvatski crkvenoslavenski jezik predstavljao u stilizaciji pandan visokom knjiškom latinskom jeziku te je često crpio s toga izvora. Stoga primjedbe o *kužnim slovima* i *prestarivšima* ne idu na račun hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika već na račun nepoštivanja latinskoga predloška i različitih tekstoloških inačica. Takva slika hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika kao najvišega stilskoga registra za Kožičića posve je podudarna s dobro poznatom i općeprihvaćenom činjenicom da se liturgijski tekstovi, kao stilski najuzvišeniji i najrazvedeniji, pišu jednako visokom jezičnom stilizacijom – hrvatskim crkvenoslavenskim jezikom. S druge strane, u jezicima djela neliturgijskoga tipa (u širokom rasponu od neliturgijskih zbornika preko pravnih tekstova do tekstova drugoga tipa koji će od 16. stoljeća biti sve češći), koja su stilski manje zahtjevna, broj će elemenata govornoga jezika rasti (Damjanović 2008: 7–23). Na takvim temeljima moguće je pretpostaviti da će u *Knjižicama od žitija*, kao najopsežnijem i najvažnijem Kožičićevu tekstu neliturgijskoga tipa, biti veći broj čakavskih elemenata. Međutim, u suvremenijim istraživanjima tima koji je radio na kritičkom izdanju *Misala hruackoga* predvođen Mateom Žagarom, postavljeno je drugačije polazište prema kojemu među Kožičićevim tekstovima različita

³ O književnojezičnoj koncepciji Š. Kožičića u nas je dosta pisano (Benvin 1984; Žagar 1993; Tomašić 2001).

⁴ O tome vidjeti knjigu *Jezik Misala hruackoga* koju je uredio i 2015. godine objavio M. Žagar i u kojoj su okupljeni brojni radovi posvećeni toj temi.

tipa “znatnih razlika nema” (Žagar 2012: 119), tj. da se radi “manje-više” o jedinstvenoj zamisli književnoga jezika (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 102). Zato će se u ovom istraživanju uzeti u obzir i drugi Kožičićev neliturgijski tekst *Od bitija redovničkoga knjižice*. U nedostatku cjelovitije rasprave o njihovom jeziku koristit ćemo se ovdje radom S. Holjevac (2012) kao izvorom za neke jezične podatke.

S obzirom na različite stavove, cilj je ovoga rada pokazati potvrđuje li se u analiziranim Kožičićevim tekstovima različita tipa jedinstvena književnojezična koncepcija ili se pak među njima potvrđuje jezično-stilska polarizacija, ovjerena u drugim hrvatskoglagoljskim tekstovima. Taj će se cilj postići tako da se istraži je li u analiziranim tekstovima jednak upliv čakavskih elemenata. Ako jest, to potvrđuje da se radi o jedinstvenoj koncepciji, a ako nije, potvrđuje uvriježenu jezičnostilsku polarizaciju. Kako se upravo u morfologiji jednostavnih glagolskih oblika norma hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika razlikuje od čakavske, govorne realizacije, taj jezični segment smatramo dovoljno eksplikativnim za realizaciju postavljenoga cilja⁵ pa će se analiza provoditi na tom jezičnom segmentu. Analizirane će se značajke usporediti s istima u trima liturgijskim tekstovima: *Misalu hruackome*, *Knjižicama krsta* i *Psaltiru*⁶, s time da će opseg komparabilnosti ovisiti o dosadašnjoj istraženosti tih tekstova pa će ona biti maksimalna u slučaju *Misala hruackoga*, čija je morfologija glagola temeljito istražena (Ceković, Sanković i Žagar 2015)⁷, a slabija u slučaju *Knjižica krsta* i *Psaltira*, čija je morfologija jednostavnih glagolskih oblika samo djelomično analizirana (Kožičić 1984; Holjevac i Zubčić [u tisku]). Rezultati analize postaviti će se i u kontekst drugih hrvatskoglagoljskih tekstova. Na koncu će se izvesti zaključci o tome je li Kožičić kontinuirao srednjovjekovnu i ranonovovjekovnu tendenciju uvjetovanosti

⁵ Brojni su se istraživači iz istoga ili sličnoga razloga bavili time (usp. Galić 2014; Kušćević 2017).

⁶ Četvrti je liturgijski tekst *Oficij rimski*, ujedno jedina knjiga iz Kožičićeve tiskare kojoj nije objavljen pretisak niti cjelovita jezična studija. Sveučilište u Rijeci odobrilo je projekt *Liber Fluminensis – prilozi za proučavanje hrvatskoga jezika u djelima riječkih tiskara do 20. stoljeća* u okviru kojega istraživački tim pod vodstvom Sanje Zubčić radi na transliteraciji teksta koja će se, zajedno s jezičnom i tekstološkom studijom, objaviti uz pretisak. Time će se okončati veliki projekt objavljivanja pretisaka iz riječke glagoljske tiskare koji je započela akademkinja Anica Nazor i objavila pretiske čak četiri knjige: *Psaltir* (1964), *Knjižice krsta* (1984), *Knjižice od žitija rimskih arhijerejev i cesarov* (2007) i *Od bitija redovničkoga knjižice* (2009). Pretisak i kritičko izdanje *Misala hruackoga* objavljeni su 2015. godine, a priredili su ga B. Ceković, I. Eterović, T. Kušćević i M. Žagar.

⁷ Odabranim jezičnim značajkama *Misala hruackoga*, a među njima i nekima iz morfologije, glagola bavile su se i S. Holjevac i M. Crnić (2010) u radu posvećenu jeziku misala 16. i 17. stoljeća.

jezičnoga tipa tematikom teksta ili se njegova koncepcija u tom razlikuje, što će pridonijeti stvaranju slike o njegovoj cjelokupnoj književnojezičnoj koncepciji.

U analizi *Knjižica od žitija rimskih arhijerejev i cesarov* služit ćemo se transkripcijom što ju je napravila A. Nazor i objavila zajedno s pretiskom 2007. godine. Uz svaki će se navedeni primjer navesti broj stranice prema izvorniku.

2. KNJIŽICE OD ŽITIJA RIMSKIH ARHIJEREJOV I CESAROV

Knjižice od žitija rimskih arhijerejev i cesarov tiskane su u Rijeci 25. svibnja 1531. godine. Sastoje se od dva dijela: prvi je dio posvećen životopisima papa, počevši od apostola Petra, a završivši s papom Klementom VII.; drugi je dio posvećen životopisima careva, i to od Julija Cezara do Karla V. U filološkom su svijetu ove *Knjižice* izuzetno važne zbog teksta posvete trogirskom biskupu Tomi Nigeru, diplomatu i humanističkom piscu. Kao i druga Kožičićeva djela, i ovo je kompilatorsko-prijevodnoga tipa. Kurelac ističe da se može ustanoviti temeljni izvor podataka premda misli da se ne radi samo o jednom izvoru (Kurelac 1991: 117). Ističe kako se za životopise papa Š. Kožičić poslužio Platininim djelom *Liber de vita Christi ac omnium pontificum* (1474.). O pitanju predložka Kožičićevih *Knjižica* pisao je i Günter Tütschke (v. više Mrkonjić 1991: 125–126). Tütschke donosi neke od zaključaka vezanih uz drugi dio *Knjižica*. On pretpostavlja da drugi dio nije kompilacija više različitih djela već je, analogno prvom dijelu sastavljenu prema jednom predlošku, morao također biti sastavljen prema jednom predlošku, tj. vjerojatno postoji jedno latinsko djelo koje Kožičić prilično vjerno slijedi, a ono, prema Tütschkeu, ne bi trebalo biti tako poznato kao spomenuto Platinino, a možda čak niti otisnuto. Moguće je i da je Š. Kožičić, dok je bio u Rimu, konzultirao neke dokumente koje je kasnije prepisivao Rafael Levaković (Mrkonjić 1991: 126). Tomislav Mrkonjić utvrdio je da je predložak za životopise careva djelo *De Caesaribus libri tres* Giovannija Battiste Cipellija (humanističkim imenom *Egnatius*). Dvije su knjige i strukturom potpuno identične.⁸ Daljnja su istraživanja samo potvrdila tu pretpostavku (Mrkonjić 1991: 125–135).

⁸ Obje započinju posvetom koju Cipelli upućuje Jakobu Minucciju, a Š. Kožičić Tomi Nigeru. Dio o carevima kod oba je autora podijeljen na tri dijela: 1) Rimsko Carstvo, od Julija Cezara do Arkadija i Honorija, s dva ekskursa (Od gospodstva Partov i Prsijanov i Vazetje Rima); 2) *Carigradski cesari* i 3) "Cesarstvo na Francoze", tj. niz franačkih i njemačkih careva (Mrkonjić 2012: 70, 71).

Za hrvatsku su kulturu ove knjižice iznimno vrijedne jer se ističe da je to prva na hrvatskom jeziku otisnuta svjetska povijest, koja uključuje podatke o islamu i Osmanskom Carstvu od njegova početka do širenja na područje Bizanta, sve do naših krajeva (Kurelac 1991: 117). Djelo predstavlja ne samo dobru renesansnu kompilaciju, već važan priručnik crkvene i svjetske povijesti, koji je sigurno utjecao na oblikovanje mentaliteta epohe. Uz to valja istaći da je pisan hrvatskim jezikom, glagoljicom, pa je i tako stvorena, Kožičićevim trudom, hrvatska povijesna terminologija, i nacionalni nazivi za pojedine ljude i događaje, pape i careve u širem dijapazonu svjetske povijesti (Kurelac 1991: 119).

Svi su životopisi strukturirani na isti način te započinju imenom pape i podatkom o njegovu podrijetlu, nakon čega slijede podatci o djelovanju pape i njegovim prinosima životu crkve, a završava podacima o tome koliko je pojedini papa bio na prijestolu, kada je umro, gdje je pokopan i koliko je nakon njegove smrti prijestol bio prazan. Stabilna tekstualna struktura realizirana je ujednačenim jezičnim fondom, na leksičkoj, ali i morfološkoj razini. Učestale su i nepromjenjive stabilne tekstne figure poput onih na kraju životopisa: *pogreben bisi, sidi let..., prazdan bisi tagda prestol*. Zbog toga je fond oblika, a time i njihovih potvrda ograničen.

3. JEDNOSTAVNI GLAGOLSKI OBLICI U KNJIŽICAMA OD ŽITIJA RIMSKIH ARHIJEREJOV I CESAROV

Iako se u *jednostavne glagolske oblike* nerijetko ubrajaju i participi (usp. npr. Gadžijeva i dr. 2014: 211–250; Galić 2014 i dr.), ovdje će se oni izostaviti. Razlog je tome morfološka, ali i sintaktička posebnost participa koji se od glagola razlikuju temeljnim gramatičkim kategorijama. U ovom će se radu analizirati infinitiv,⁹ prezent, imperativ te aorist i imperfekt.¹⁰

3.1. Infinitiv

Infinitiv je nelični glagolski oblik tvoren od infinitivne osnove i nema morfem koji bi ukazivao na subjekt radnje (Gadžijeva i dr. 2014: 229). Sastavni je dio futura prvoga. U Kž često je posvjedočen i redovito dolazi s nastavkom *-ti*.

⁹ U hrvatskoglagoljskim tekstovima potvrđen je i supin (Gadžijeva i dr. 2014: 230), no on u u Kž nije potvrđen. Nema ga u Kožičićevu i Hrvojevu misalu, dok je u Illirico 4 i u Ročkom misalu rijedak (Galić 2014: 86).

¹⁰ U osnovi je ovoga rada materijal prikupljen za diplomsku radnju Matee Kovačić *Glagolski oblici u Knjižicama od žitija rimskih arhijerejev i cesarov*, obranjenu na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci.

U Kž infinitiv je najčešće dopuna glagolu: *mogli sut popraviti* 2; *ne presta propovedati* 3; *poletiti da hoće* 4; *na konce odihati načeše* 10; *jaže pročitati ne trebujet* 14; *ne imejte nositi dragocenije* 18; *hotejaše ugoditi* 28; *tko mozet skratiti* 57. Od glagola koji dopunjuje najčešći su: *moći*, *imêti*, *hotêti* i *načeti*, a najčešće se dopunjuju glagoli u aoristu i imperfektu, među inim i stoga što su to dva najčešća glagolska oblika. Infinitiv često dopunjava participe: *stvoriti ne hotejuć* 4; *hotejući zapovedi svršiti* 15; *gredućim pleniti Rim* 19; *gospodovati želejuć* 22; *ne hote priti* 28.

Potvrđen je i u frazeloškim kalkovima tipa *činiti + infinitiv* i *(s)tvoriti + infinitiv* koji su romanskoga postanja, a česti su u tekstovima pravnoga tipa (Kuzmić 2009: 437), ali i u liturgijskima (Galić 2014: 85): *i činit stampati* 2; *mnogije crikvi sazidati stvori* 10.

S istim je nastavkom i u istim konstrukcijama infinitiv potvrđen i u ostalim četirima Kožičićevim djelima (Kb; Mh, P, Kk) pa se u ovom segmentu ne očituju nikakve razlike među tekstovima neliturgijskoga i liturgijskoga tipa.

3.2. Prezent

Prezent je označavao radnju koja je istovremena s trenutkom govorenja, kao i stalnu radnju koja se obično izvršava izvan vremenskih ograničenja (Gadžijeva i dr. 2014: 209). U hrvatskoglagoljskim liturgijskim tekstovima crkvenoslavenski se lični prezentski nastavci dobro čuvaju. Rijetko se, samo kao iznimka od pravila, u njima susreću hrvatski lični nastavci (Gadžijeva i dr. 2014: 213). Za razliku od toga, u neliturgijskim je tekstovima broj morfema iz čakavskoga sustava veći.

3.2.1. Atematski glagoli

U atematskih se glagola lični nastavak naslanja izravno na prezentsku osnovu (bez tematskoga formanta) (Gadžijeva i dr. 2014: 211). Atematskih je glagola bilo pet: *biti*, *vêdêti*, *dati*, *imêti* i *êsti*, ali su imali velik broj prefiguriranih izvedenica. U Kž potvrđeni su sljedeći oblici: **1. l. jd.:** *jesam* 23; *daju* 31; *vzdam* 57; **2. l. jd.:** *jesi* 4; **3. l. jd.:** *jest* 3; *nest* 13; *vest* 8; *dast* 15; *imat* 37; *jast* 37; *pojast* 38.; **3. l. mn.:** *sut* 5, 19; *imut* 2, 25; *dajut* 7. Svi potvrđeni oblici prezent tvore na način utvrđen normom hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika. Izdvajaju se samo glagol *dati*: 1. l. jd. *daju* (u odnosu na hcksl. *damъ*) i 3. l. mn. *dajut* (u odnosu na hcksl. *dadetъ*). Iz njih je razvidno da su tvoreni po modelu 9. razreda¹¹, osnove na *-aj-*, tj. da su to zapravo oblici tematskoga prezenta.

¹¹ Misli se na klasifikaciju H. Lunta (1974: 73). U hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku 9. razred je bio osobito produktivan pa su zabilježeni česti prelasci glagola iz svojega primarnoga razreda u nj (Gadžijeva i dr. 2014: 218, 219; Zubčić 2016).

3.2.2. *Tematski glagoli*

Glagoli koji prezent tvore tematski imaju *e*-konjugaciju i *i*-konjugaciju, a zbog morfoloških podudarnosti, ovdje će se zajednički prikazati s osvrtom na specifičnosti.

1. l. jd.: U tekstu ima samo devet potvrda za ovo lice (izuzima se *daju* 31), što je i očekivano s obzirom na tematiku teksta, i od toga četiri s nastavkom *-u* (*mogu* 2; *budu* 4; *ostavljaju* 31; *hoću* 23) te pet s dočetnim *-m* (*napravljam* 2; *trudim se* 2; *ostavljam* 2; *platim* 57; *darivam* 57). U tekstu posvete posvjedočena je rečenica *i koliko mogu trudim se* s dvama prezentima tvorenim različitim nastavcima. Ta rečenica samo potvrđuje tezu da je dočetno *-m* prošireno najprije na glagole s osnovom na *-i-* te, na koncu, u 15. stoljeću na glagole s *e*-osnovom (Matasović 2008: 91). U 15. stoljeću u govornom je jeziku već posve sigurno prevladao nastavak s dočetnim *-m*.

Supostojanje dvaju nastavaka potvrđeno je i u *Misalu*¹² (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 107; Holjevac i Crnić 2010: 160) i *Psaltiru* (Holjevac i Zubčić [u tisku]), s time da u obama pretežu potvrde s nastavkom *-u*, koji pak sustavno dolazi u *Knjižicama krsta* (Kožičić 1984: 18) i u neliturgijskom tekstu *Od bitija redovničkoga knjižice* (Holjevac 2012: 194).

2. l. jd.: Pretežit je nastavak *-ši* (*budeši* 2; *gredeši* 4; *vzemlješi* 17; *takneši* 22; *napriduješi* 57; *išćeši* 57). Nastavak *-š* potvrđen je samo u dvjema pojavnica glagola *moći*: *možeš* 42 i *moreš* 2, koje se razlikuju i po rotacizmu u osnovi riječi. Čakavski je oblik *moreš* potvrđen u tekstu posvete koji se stilski razlikuje od ostatka teksta.¹³

U jeziku je *Misala* (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 107, 108; Holjevac i Crnić 2010: 160), *Psaltira* (Holjevac i Zubčić [u tisku]) i *Od bitija redovničkoga knjižicama* (Holjevac 2012: 194) potvrđen samo nastavak *-ši*. U *Knjižicama krsta* (Kožičić 1984: 18) potvrđena su oba nastavka, s time da je nastavak *-ši* znatno češći.

3. l. jd.: Najviše je potvrda za 3. l. jd., što je razumljivo s obzirom na prirodu teksta posvećena životopisima papa i careva. U Kž u svim se primjerima javlja nastavak *-t*: *znajet*¹⁴ 2; *otimet se* 3; *pridet* 3; *budet* 3; *pomolet se*

¹² U *Misalu* ipak dominiraju oblici s dočetnim *-u*, što je vjerojatno značajka visokoga stila koji odgovara jeziku misala kao temeljne liturgijske knjige.

¹³ U prilog tome ide i činjenica da u tekstu posvete svi prezenti 1. l. jd. imaju dočetno *-m* koje je nedvojbeno prevladavalo u čakavštini onoga vremena, osim oblika *mogu* koji i danas zadržava "stari" nastavak.

¹⁴ Ovaj se glagol često koristi u biografijama i najčešće se koristi za izražavanje nepoznavanje nečijega obiteljskoga podrijetla. Pritom su na istom mjestu i u istom značenju varijantni glagoli *ne znajet* i *ne vest*.

3; *pišet* 3; *predajet se* 3; *nakažuejet se* 3; *svedeteljstvujet* 3; *venčajet se*¹⁵ 5; *pogrebajet se* 8; *budet* 12; *trebujet* 14; *primet* 16; *uklonet se* 19; *osežajet* 19; *nazivajet se* 19; *znajet se* 20; *pridružujet se* 22; *tečet* 25; *zovet* 25; *možet* 29; *otvržet se* 32; *želejet* 33; *kažet* 34; *javlajet se* 35; *čtujet* 36; *četet se* 38; *gredet* 39; *sačetet se* 40; *pojet* 40; *darujet* 40; *osujujet se* 42; *cesarastvujet* 44; *verujet se* 51; *pridet* 56; *zasedet* 57; *govorit* 2; *praviti* 3; *prinositi se i obrezajet se* 3; *zvrstit* 10; *tvorit se* 13; *hraniti se* 22; *potvrditi* 22; *vložiti se* 24; *ishoditi* 32; *savkupiti se* 32; *protežiti se* 37; *boriti se* 39; *kriviti* 42; *hvaliti se* 51; *obhoditi* 55; *prijati* 3; *objati* 12; *pojati* 4; *imajet se*¹⁶ 29.

Zabilježena su dva primjera za 3. l. jd. prezenta u kojima je došlo do gubljenja dočetnoga *-t*: *poletiti da hoće* 4; *vshote ošće da (...) bude pri krstu* 6. U prvom je primjeru riječ o upravnom govoru Šimuna čarobnjaka koji se susreo sa sv. Petrom (JB: Djela apostolska 8: 9–25). Budući da je bio opsjevnar i varalica, pripada mu niže mjesto u društvu, a potom i niži jezični registar, za kojim Š. Kožičić posiježe u narodni, čakavski jezik. Uporaba različitih jezičnih registara u funkciji karakterizacije likova¹⁷ potvrđena je i u drugim hrvatskoglagoljskim tekstovima, a potvrđuje izuzetnu filološku promišljenost i osmišljenost Kožičićeva jezika.

Dočetno je *-t* u 3. l. jd. prezenta apsolutno pretežit i u drugim Kožičićevim djelima: u *Knjižicama krsta* (Kožičić 1984: 18), u *Misalu hruackom* (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 108; Holjevac i Crnić 2010: 160–161), u *Psaltiru* (Holjevac i Zubčić [u tisku]) i u *Od bitija redovničkoga knjižicama* (Holjevac 2012: 193), s time da je u glavnini tekstova uvijek ovjereno i nešto primjera s reduciranim dočetkom.

3. l. dv.: U Kž samo je jedna potvrda dvojine prezenta i to u posveti: da jaže prva sut dva načelnika meu človeki: *sledita* prva Isusa Krsta. Zanimljivo je da je oblik glagola *biti* u množini iako se odnosi na subjektnu konstrukciju s kvantifikatorom *dva* što nedvojbeno upućuje na nestabilnost te morfološke kategorije.

Rijetke su potvrde dvojine, što zbog prirode same konstrukcije, a što zbog kratkoće nekih tekstova. Dvojina je sustavna u *Knjižicama krsta* i *Psaltiru*

¹⁵ Šimun Kožičić Benja gotovo u svakom životopisu koristi glagol *venčati se*. U svim životopisima pritom rabi aoristni oblik 3. l. jd. aorista *venča se*, a samo je u Evaristovu životopisu 5 koristio prezentski oblik *venčajet se*.

¹⁶ Radi se o obliku primarno atematskoga glagola *imati* kojem je potvrđen u atematskom obliku 3. l. jd. *imat* 37, ali i u tematskom obliku *imajet*, koji potvrđuje prelazak glagola u 9. razred. Isto je potvrđeno i s glagolom *dati*.

¹⁷ Usp. npr. Kolunićev zbornik u kojem se zamjenicom *az(b)*, osim što se rabi u navodima iz Biblije, koristi u upravnom govoru Bog, dok čovjek za sebe može reći samo *ja* (Damjanović 2008: 21, bilj. 18).

(Zubčić 2020), česta u *Misalu* (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 141), a rjeđa u *Od bitija redovničkoga knjižicama* (Zubčić 2020). Najčešće je potvrđen oblik 3. l. i u svima je sustavno gramatički morfem *-ta* nastao ujednačavanjem prema obliku 2. l., što je karakteristično za hrvatski crkvenoslavenski jezik.

1. l. mn.: Svi potvrđeni oblici imaju čakavski nastavak *-mo*: *štampano* 2; *hoćemo* 2; *zovemo* 11; *izbirajemo* 24; *govorimo* 31; *nećemo* 33; *znamo* 33; *pišemo* 33; *ukazemo* 36; *stavljajemo* 38; *možemo* 41; *pravimo* 42; *živimo* 50.

Taj je nastavak potvrđen sustavno u *Od bitija redovničkoga knjižicama* (Holjevac 2012: 194), u *Knjižicama krsta* (Kožičić 1984: 18) i u *Psaltiru* (Holjevac i Zubčić [u tisku]) dok su u *Misalu hruackom* prema Ceković, Sanković i Žagaru (2015: 107) potvrđeni dubletni oblici, s prevagom “starijega” nastavka. U korpusu iz *Misala hruackoga* koji su za svoje istraživanje uzela S. Holjevac i M. Crnić (2010: 161) potvrđen je samo nastavak *-mo*.¹⁸

2. l. mn.: Zabilježen je samo jedan primjer za 2. l. mn.: *zvrzite kamo vshoćete* 23. Dok u 2. l. mn. rabi prefigirani oblik glagola *htěti*, u 1. l. mn. koristio je neprefigirani oblik *hoćemo*.

3. l. mn.: Potvrde su ovoga oblika brojne i redovito imaju dočetno *-t*: *primut se* 2; *budut* 2; *obvršujut* 2; *prevračajut* 2; *mogut* 2; *klanjajut se* njemu mudri i dari *darivajut* 3; *imenujut se* 4; *svedeteljstvujut* 5; *naricajut* 6; *kažut* 12; *pišut* 17; *zovut* 19; *postavljajut se* 19; *pomenut* 19; *otprut se* 23; *živut* 33; *znajut* 33; *tvrđet* Morovlasi da Rimljane sut i gospoda *izaberut* 52; *šaljut* 56; *tvrđet* 23, 52; *govoret* 35; *sledet* 52. Konsonantska alternacija *k ~ č* u osnovi glagola potvrđena je u primjerima *obikut* 22 prema *običut* 35.

Za razliku od 3. l. jd. u kojem su rijetko potvrđeni oblici bez dočetnoga *-t*, ovdje takvih potvrda nema. S obzirom na sustavnost toga nastavka u svim Kožičićevim djelima teza koju su B. Ceković, I. Sanković i M. Žagar (2015: 108) izveli na temelju analize *Misala* da “svi zasvjedočeni prezenti na *-t* jedni su od najčvršćih, najdosljednije provedenih staroslavenizama” može se proširiti na Kožičićev jezik u cjelini.

¹⁸ Različiti su rezultati posljedica različita korpusa istraživanja. Naime, S. Holjevac i M. Crnić odabrale su korpus od 30-ak stranica molitava i biblijskih čitanja iz temporala i sanktorala koje su im bile pogodne za usporedbu s jezikom Manzinova šćavetanskoga misala i Levakovićeve *Misala*, dok su B. Ceković, I. Sanković i M. Žagar analizirali prvih pedesetak folija *Misala*.

Analizom potvrđenih primjera prezenta u Kž utvrđen je ovakav morfološki sustav:

	Jednina		Dvojina		Množina	
	Atematski	Tematski	Atematski	Tematski	Atematski	Tematski
1.	-u	-m / -u	n. p.	n. p.	n. p.	-mo
2.	-si	-ši / -š	n. p.	n. p.	n. p.	-te
3.	-st	-t / -ø	n. p.	-ta	-t	-t

U stupcima koji se odnose na tematske glagole tablica zorno prikazuje supostojanje dvaju sustava, hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika te čakavštine, i njihovo miješanje. To je miješanje paradigmatske naravi jer je potvrđeno u svim oblicima¹⁹ osim oblika 1. l. mn., u kojem je prevladao čakavski nastavak *-mo*. Zamjena nastavka *-m* s *-mo* jedna je od najstarijih mijena u morfologiji prezenta, a u organskim je sustavima provedena već koncem 11. st. (Lukežić 2015: 306), za razliku od mijena ostalih oblika koje su uslijedile kasnije, što objašnjava ovu jezičnu pojavu. Analizom je potvrđeno da se tekst posvete Kž stilski i probirom jezičnih sredstava razlikuje od ostatka teksta. Jezična se inoviranost potvrđuje uporabom čakavskih morfema u prezentu 1. i 2. l. jednine.

Usporedba morfologija prezenta u Kožičićevim liturgijskim i neliturgijskim tekstovima, primarno u *Knjižicama od žitija* i *Misalu hruackome* kao reprezentantama, ali i u drugim Kožičićevim djelima, pokazuje da su tekstovi ujednačeni pa čak i ako postoje razlike, tendencije su uvijek iste i idu prema unosu jezičnih elemenata iz govorne stilizacije. Jezik *Misala hruackoga* sustavno se razlikuje od ostalih tekstova samo po pretežitom hrvatskom crkvenoslavenskom nastavku *-m* u 1. l. mn. Arhaičnija je i morfologija prezenta u *Knjižicama krsta*, ali u jednakoj mjeri kao i u neliturgijskim *Od bitija redovničkoga knjižicama*. U morfologiji se prezenta dakle ne utvrđuju bitnije razlike u jeziku Kožičićevih liturgijskih i neliturgijskih djela. Temeljne su morfološke značajke u objema skupinama tekstova još uvijek najvećma podudarne s normom hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika (izuzev nastavka *-mo* u 1. l. mn.), a inovacije iz govornoga jezika (nastavak s dočetnim *-m* u 2. l. jd.; *-š* u 2. l. jd.; *-ø* u 3. l. jd.) u svim analiziranim tekstovima predstavljaju rjeđu inačicu.

¹⁹ Oblik 2. l. mn. ovdje se izuzima jer nema diskriminativnu vrijednost.

	Neliturgijski tekstovi		Liturgijski tekstovi		
	Knjižice od žitija	Od bitija redovničkoga	Misal hruacki	Psaltir	Knjižice krsta
1. jd.	-u / -m	-u	-u / -m	-u / -m	-u
2. jd.	-ši / -š	-ši	-ši	-ši	-ši / -š
3. jd.	-t / -ø	-t / -ø	-t / -ø	-t	-t
3. dv.	-ta		-ta		-ta
1. mn.	-mo	-mo	-m / -mo	-mo	-mo
2. mn.	-te	-te	-te	-te	-te
3. mn.	-t	-t	-t	-t	-t

3.3. Imperativ

Imperativom se može izricati naredba, zabrana, zahtjev, savjet ili molba i zbog takvoga specifičnoga gramatičkoga značenja obično nema 1. l. jednine. Molba ili zahtjev najčešće se usmjeravaju prema 2. licu i zato su upravo oblici toga lica najčešći, ali i tu je razlika u čestoti pojavljivanja različita u različitim gramatičkim brojevima. Kako dvojina obuhvaća mali dio stvarnih situacija, oblici 2. lica dvojine znatno su rjeđi od 2. lica jednine i množine (Gadžijeva i dr. 2014: 219).

Jednostavni se imperativni oblici u hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku tvore od prezentske osnove. Prema strukturi imperativnih oblika ukupnu je paradigmu svrhovito podijeliti na dvije skupine: 1) jedninski oblici i 2) dvojinsko-množinski oblici, jer se oblici tih dviju skupina tvore sasvim različito. Tako primjerice iza imperativnoga sufiksa u drugoj skupini slijede lični nastavci (koji su isti kao u prezentu), dok ih u jedninskim oblicima nema (ili ih pak opisujemo kao nulte lične nastavke) (Gadžijeva i dr. 2014: 220).

Imperativ dolazi u jednostavnim ili sintetskim te složenim ili analitičkim oblicima. Analitički se oblici dalje dijele na: 1) one tvorene pomoću čestice *da* i odgovarajućega prezentskoga oblika, i 2) niječne imperativne tvorene od niječnoga imperativa glagola *moći*, *hotěti* ili *brěci* (odnosno imperativa zanižekanoga glagola *nebrěci*) i infinitiva (Gadžijeva i dr. 2014: 224).

Kroz složenost se izražavanja imperativnosti iščitavaju, ali i međuprožimaju različiti slojevi, od starijih hrvatskokrkvenoslavenskih prijevoda, preko govornoga jezika, do latinskoga utjecaja.

3.3.1. Sintetski imperativ

U Kž potvrđen je relativno velik broj imperativa, što proizlazi iz tematskoga određenja teksta i njegove stalne strukture koja nalaže da se nakon navođenja općih podataka o pojedinom papi istaknu zapovijedi, naredbe ili zabrane koje je uveo u život Crkve.²⁰ One se često izražavaju imperativom.

Jednostavnih je imperativa manje i najčešći su u 2. l. jd. i mn., a funkcioniraju samostalno ili kao dio konstrukcija za izražavanje imperativnosti (2. l. jd.: *složi* je ti 2; *zdrav budi* 2; *pomiluj* nas 17; *čuvaj se* da mi ne prideš 57; *kneza karaj, spričaj* sam sebe 57; 2. l. mn.: *rediti imejte* 5; koga reda ne *imejte* nositi²¹ 18; *znajte* da dostojan jesam 23; *telo moje (...)* *zvrzite* 23; *pišite* ini za nami 50). U *Knjižicama krsta* (Kožičić 1984: 18) također su česte potvrde sintetskoga imperativa u 2. l. jd., kao i u *Psaltiru*, prema vlastitom istraživanju. U Kž potvrđeni su i oblici u 3. l. jd.: ako *želejet* tko već znati: *pojdi* ka onim piscem 33; *Bog daj* 55 te jedna potvrda za 1. l. mn.: *ne obličimo se* va oružije 41. Ovdje potvrđen nastavak *-mo* potvrđen je i u prezentu, ali i u imperativima u *Misalu hruackom* (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 109), dok za ostale tekstove u analiziranoj literaturi nema podataka.

3.3.2. Analitički imperativ

U Kž imperativnost je često usmjerena prema 3. licu i izriče se konstrukcijom *da + prezent*. Iako ta i takve konstrukcije ne ulaze u skupinu jednostavnih glagolskih oblika, ovdje će se analizirati, ponajprije zbog brojnosti tih konstrukcija i kreativnosti u izražavanju imperativnosti te time i zbog njihove važnosti u Kožičićevu jeziku. Tekstni obrasci u Kž često započinju konstrukcijama: *sa zapoveda + da + prezent*, s time što *da* i *prezent* ne moraju biti, i najčešće nisu, u neposrednom kontaktu: 3. l. jd.: *da imat* žena pokrvenu glavu 4; ošće *da (...)* *primešit se* voda k vinu 5; *da* 7 nedilj pred Pasku post *čtujet se* 6; *Sa zapoveda da se* crikve bez služenija maše *ne posvećujet* 6; *vshote ošće da (...)* *bude* pri krstu 6; *Sa muku postavi (...)* pokoru *da stvoret (...)* ako se *možet vazeti da se polížet*: ako ne *možet: da se speret ili ostržet*: sprano ili ostrgano *da sažget se*: ili v svetom hranilišci *da hranit se* 6; *Sa naredi da* posvećenije božastvenije krvi *tvorit se* v staklenom 7; naredi ošće (...) očitó *da se pričestit* vsako leto 7; *sa naredi da se ponovit* vsako leto krizma 8; *sa naredi da ne postit* v nediljni dan 9; 3. l. mn.: *Sa naredi da* jereji i levjiti *ne*

²⁰ Taj dio teksta uvijek započinje iskazom: *sa zapoveda / zapoveda ošće* ili *sa naredi / naredi ošće*. Rjeđe su zabilježeni primjeri s *poveli ošće*.

²¹ U primjerima *rediti imejte* 5; *ne imejte nositi* 18 oblici glagola *iměti* dio su složene imperativne konstrukcije *imperativ gl. iměti + infinitiv* i oni imaju status pomoćnoga glagola pa će o tome biti više rečeno u dijelu o analitičkom imperativu.

oblekut se 8; i *da se ne umnožet ni skratet* 6; *da* na Rojstvi Isukrstovi tri mise *čtut se* 6; Sa naredi *da razdelet se* uri v crikvi (...) i važgani kandelu *da držet se* 14; pod sem arhijerejom početo jest *da* arhijereji *prominjujut* sebi ime 19; povelu ošće *da* kardinali jegda jizdet črvljen klobuk *noset* 28; sa naredi *da pojut se* psalmi: po čredi: i v crikvi: i na konce njih sija slovesa *da položet se* 10; Anastasij že naredi *da* jereji nikakože *ne sedut* 11; naredi ošće (...) v kler *ne primut se* 11. Ova je konstrukcija u Kž izuzetno česta, a preuzeta je iz hrvatskoga crkvenoslavenskoga. Prema istraživanjima B. Ceković, I. Sanković i M. Žagara (2015: 110) Kožičić ju je češće zamjenjivao sintetskim imperativom (*mimoidet* prema *da mimoidet*) pa je u njegovu misalu taj način izražavanja imperativnosti mnogo češći no u ostalim trima kompariranim misalima. U *Knjižicama od žitija* ta tendencija nije zamijećena i način tvorbe konstrukcijom *da + prezent* prevladava, a isti je potvrđen i u *Od bitija redovničkoga knjižicama* (i *da budut* po običaju zemje v koj živet 11) (Holjevac 2012: 194) i u *Psaltiru* (i vapai moi k tebi *da pridet* 3v, 5).

Iz svih je dosad navedenih primjera razvidno da se zanijekani imperativni oblici u Kž tvore česticom *ne* koja redovito dolazi ispred imperativa i prezenta. Zabilježena su dva primjera u kojima se imperativnost izriče zanijekanim oblikom glagola *moći* i infinitivom: *ne mozi posvetiti se* 5 i *ne mozi poznati* 12.

Imperativ se u Kž tvori i strukturama u kojima temeljni glagol u infinitivu ima dopunu u prezentu ili imperativu pomoćnih glagola. Potvrđena je konstrukcija *prezent gl. imêti + infinitiv*: naredi *da se čtovati imat* 29; *jakože* ni pas *hraniti se ne imat* 37. Česta je i u *Od bitija redovničkoga knjižicama*: *Ima* redovnik počtenu odeju *nositi*: ježe jest: *ne imat nositi* rizanih: ni šarih... i *da budut* po običaju zemje v koj živet... *Ima* ošće *nositi* pliš i kratke vlase... *Nima* brade *nositi*...11 (Holjevac 2012: 194), te u pravnim tekstovima (Kuzmić 2009: 431). Konstrukcija *imperativ gl. htêti ili imêti + infinitiv* u Kž najčešće je zanijekana: *ne hti prognati* 13; *ne hti se kruniti* tu 29; *rediti imejte* 5; *ne imejte nositi* dragocenije 18; *ne imejte nositi* zlata ili srebra; *da se* nijednoje inoje vrime preje trete ure *služiti ne imej*, i koristi se za izražavanje savjeta. Ista je struktura, ali samo s glagolom *htêti*, potvrđena je i u Mh, a prema Ceković, Sanković i Žagaru (2015: 111) “posrijedi su, sasvim sigurno, izravne intervencije prema latinskome predlošku”.

Zabrana se u Kž najčešće izriče konstrukcijom *da + zanijekani kondicional*: **3. l. jd.**: Taje povelu *da bi se ne prijalo* vadenije plka 5; Sa zapoveda *da bi* nijedna koludrica telesni ručnik *ne taknula* 7; i *da bi* tamjan v kadivnik *ne postavila* 7; naredi ošće *da bi* zakonna žena nijedna *ne bila* 7; misa že *da bi se* čtovati *ne imela* 8; zapoveda ošće *da bi* (...) na sud svitovni *ne zval* 9; jereju nikomu zapoveda *da bi se ne pogreblo* 9; **3. l. mn.**: Sa zapoveda *da bi* ni arhi-

jereji ni jereji ni redovnici ni brade ili vlas ne *gojili* 5; neže od platnena sukna prečista *da bi se ne stvorili* 6; povelu ošće *da bi (...)* dragocenih *ne nosili* 51.

Imperativnost je u Kž izražena i konstrukcijom *da + kondicional*, koja služi kao dopuna glagolima, a najčešći su *naredi* i *zapoveda*: *naredi držala da bi se* 5; *naredi vazel da bi se* 5; *pel da bi se* Aganjče (...) *naredi* 6; *sa naredi postilo da bi se* tri krat 7; *naredi da bi se hranile* v jednom sirote v drugom učile *da bi se* 47; *posvetilo da bi se zapoveda* 9; *prosi dala da bi mu se* dlžna muka 9; Alarikus kralj *povelu* svojim *vzdržali da bi* 11. Glagoli koji traže dopunu najčešće stoje na početku izraza, a samo je u primjeru *posvetilo da bi se zapoveda* on u postpoziciji. Konstrukcijom *prosi dala da bi mu se dlžna muka* 9 izriče se molba.

Analizom primjera iz Kž utvrđena je sljedeća morfološka struktura sintetskoga imperativa:

	Jednina	Dvojina	Množina
1.		n. p.	-imo
2.	-i / -j	n. p.	-ite / -jte
3.	-i / -j	n. p.	n. p.

S obzirom na tematiku teksta, imperativnost je u Kž najčešće usmjerena prema 3. l., a sam je autor iskoristio brojne mehanizme za izražavanje imperativnosti, od konstrukcije *da + prezent* kao uobičajene i potvrđene u brojnim hrvatskoglagoljskim tekstovima, do rjeđih konstrukcija *da + kondicional* i *imperativ gl. htěti ili iměti + infinitiv*. Znatnija je razlika u odnosu na jezik *Misala* samo u frekventnosti izražavanja imperativnosti konstrukcijom *da + prezent*, dok se u *Misalu* ona češće zamjenjuje sintetskim imperativom.

3.4. Aorist

Aorist se tvorio od infinitivne osnove koja je kadšto znatno izmijenjena u odnosu na polazišnu. Oblici se vrlo malo razlikuju od onih u starocrkvenoslavenskim tekstovima, i to uglavnom na fonološkoj razini. Morfološke su razlike potvrđene u dvojini s time da je izjednačenje 2. i 3. lica dvojine, tj. unifikacija nastavka *-ta* (Gadžijeva i dr. 2014: 234–235) obvezatno i sustavno, dok je u 1. l. dv. zabilježeno supostojanje oblika *-vê* i *-va*, nastalo analoškim ujednačavanjem unutar paradigme dvojine.

Aorist je među najbrojnijim glagolskim kategorijama u hrvatskoglagoljskim tekstovima i najčešće oblik za izricanje prošlosti. Od triju starocrkvenoslavenskih aorista, u hrvatskoglagoljskim je tekstovima najčešći prvi sigmat-ski aorist i to stoga što se on tvori od samoglasničkih osova koje su u sustavu

najbrojnije, a prema istraživanju M. Mihaljevića i S. Gadžijeve (Gadžijeva i dr. 2014: 234), ima ih čak 88%. U Kž aorist je vrlo čest glagolski oblik.

U načelu se tvori od svršenih glagola, ali u Kž ima i aorista nesvršenih glagola: odtudu *ide* v Pariz 31, *ide*²² va Orvijet 26; Ivan Škot *pisa* mnoga 20; *cesarastvova* let 14 34; *cesarastvovasta* oba 2 leta 38. Arkadij i Onorij brata Teodožija otca *sledista* 40; *ležaše* naši 24; kade Krst kralj kraljem trnov venac *nosi* 25; tri krat *redi* dektebra miseca 6.

U Kž nije potvrđen oblik asigmatskoga aorista. Oblici za 2. i 3. l. jd. koji su u sigmatskim aoristima preuzeti iz asigmatskoga brojni su (u *Knjižicama krsta* potvrđeni su samo oblici za 3. l. jd. (*pade* 4; *proreče* 5; *vzdviže* 8; *otrže se* 31), no kako on nije činjenicom cjelovite paradigme asigmatskoga aorista jer drugi oblici nisu potvrđeni, odnosno, kako je dijelom paradigme sigmatskoga aorista (*padoh* : *pade*; *prorekoh* : *proreče* i sl.), ovdje ga nećemo smatrati potvrdom asigmatskoga aorista (usp. isto u Ceković, Sanković i Žagar 2015: 115).

U korpusu *Misala hruackoga* analiziranu za potrebe toga rada, B. Ceković, I. Sanković i M. Žagar (2015: 114, 115) bilježe samo jednu potvrdu asigmatskoga aorista 3. l. mn. *padu* te potvrđuju da je uporaba asigmatskoga i sigmatskoga prvoga aorista znatno češća u usporednim misalima (prvotisku Misala, Ročkom misalu i Misalu Pavla Modrušanina).

3.4.1. Prvi sigmatski aorist

U Kž su potvrđeni sljedeći oblici: **1. l. jd.:** *videh* 33; **3. l. jd.:** *nazva* 3; *posla* 3; *poče* 3; *pobi* 3; *požga* 3; *presta* 3; *zače* 3; *porodi* 3; *posveti* 3; *probi* 3; *poveli* 3; *propoveda* 3; *ne presta* 3; *umre* 3; *drža* 4; *sidi* 4; *pobedi* 4; *reče* 4; *nače* 4; *slomi* 4; *potvrdi* 4; *redi* 4; *vprosi* 4; *poruči* 4; *stroji* 4; *prisili* 4; *naredi* 4; *stvori* 4; *venča se* 5; *vide* 5; *posla* 5; *razdeli* 5; *obrete* 6; *skrati* 6; *prenese* 7; *položi*

²² Š. Kožičić ipak češće rabi glagol *pojde*.

²³ U rečenici iz Paskalova životopisa: *bista ošče tagda 2 lažna arhijereja: jaže ne po mnogom vrimene zlo pogiboše* id – 25, dolazi glagol *biti* u dvojini u glavnoj rečenici, u zavisnoj surečenici stoji predikat u množini. To pak, uz tezu B. Ceković, I. Sanković i M. Žagara (2015: 144) da će Kožičić ograničeno rabiti dvojske oblike kada dva subjekta (u sindetičkoj dvojini) ne stoje neposredno jedan uz drugi, samo potvrđuje da je dvojina za Kožičića bila kategorija u gubljenju i da je zadržana samo u najevidentnijim slučajevima, neposredno uz broj dva, uz dva subjekta u neposrednom kontaktu i sl. Nije pritom zanemarivo ni to što su *Knjižice od žitija* neliturgijski tekst koji ne iziskuje visok stilski registar, a upravo je dvojina jedna od značajki koju je, kao osobito stilogenu, Š. Kožičić preuzimao iz hrvatskoga crkvenoslavenskoga (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 146). Ovdje je, u tom smislu, mogao biti bliži govornom jeziku.

8; zloži 8; trpe 8; isplni 8; razdeli 8; razluči 8; taja se 9; pokloni se 9; sagreši 9; postupi 9; krsti se 9; odazva 10; leža 11; umnoži 11; dopusti 11; prelasti 12; pristupi 12; vaze 12; požga 12; srete 12; prokle 13; ubegnu 15; posla 15; liši 17; ostavi 18; priseže 18; prinese 18; shrani 19; pisa 20; kle se 20; svlče 20; oblče 20; podloži se 26; posini 35; obreza 38 i dr.; **3. l. dv.:** besta 4; stvorista 4; ne htista se 31; bista 25²³, 27²⁴; ispovedasta 32; prijasta 46; sledista 40; cesarastovasta²⁵ 38; **1. l. mn.:** pomenusmo 56; **3. l. mn.:** govoraše 4; razoriše 4; umnožiše 6; prozvaše 9; postaviše 10; postiše 11; zgiboše 12; verovaše 12; vazeše Rim: popleniše i požgaše 12; prozebnuše 16; prinesoše 16; obrnuše se 17; daše 21; javiše se 21; pridoše 22; stvoriše 23; pojdoše 24; pogiboše 24; podlegoše 24; ležaše 24; pobiše 24; oslobodiše 25; zapeljaše i kruniše 25; zauješe 25; načeše 25; umriše 26; nakočiše 28; pokloniše se 29 i dr.

3.4.2. Drugi sigmatski aorist

Potvrđeni su sljedeći oblici: **3. l. jd.:** poteče 21; izide 26; vnide 37; vavede 50; pade 4; teče 3; proreče 5; pogrebe 8; **3. l. dv.:** pridosta 31; **1. l. mn.:** rekosmo 21; **3. l. mn.:** padoše 32, 35; pridoše 49; vraztoše 49.

U Kž glagoli s osnovom koja završava vokalom tvore prvi sigmatski, a oni kojima osnova završava konsonantom tvore sigmatski drugi aorist, i u tom se njihov jezik uvelike približava govornom. Osim te inovacije, specifično je za Kožičićev jezik i prevladavanje morfema *-sma* u 1. l. mn. (*rekosmo* 21; *pomenusmo* 56). Isto je potvrđeno i u Mh (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 115) te u Kk (Kožičić 1984: 18), a rjeđe i u hrvatskoglagoljskim liturgijskim tekstovima (Gadžijeva i dr. 2014: 239).

Aorist je u najvećem broju primjera potvrđen za 3. l. jd. i 3. l. mn. Potvrđen je tek jedan primjer za 1. l. jd. (*videh*) i dva primjera za 1. l. mn. (*rekosmo*, *pomenusmo*). Brojniji su primjeri dvojine aorista no ostalih glagolskih oblika, možda i stoga što je aorist u Kž izrazito frekventan te najčešće korišteni oblik za izricanje prošlosti.

Zbog stalne se strukture životopisa određeni aoristni oblici ponavljaju te je taj oblik najčešći za izražavanje prošlosti.²⁶ Na koncu životopisa papa navo-

²⁴ U ovom se primjeru radi o sindetičkoj dvojini jer su subjekt rečenice dva sveca: *Dominik* i *Frančisko*.

²⁵ Ovaj je oblik potvrđen u Decijevu životopisu: *živi let 50 cesarastovasta oba 2 leta* 38. Budući da je subjekt Decij, očekuje se glagol u 3. l. jd., no on dolazi u dvojini te se odnosi na sintagmu *oba 2 leta*.

²⁶ U *Knjižicama krsta* (Kožičić 1984: 18) najčešći je oblik za izražavanje prošlosti perfekt, što proizlazi iz namjene i sadržaja teksta i nema nikakve veze s tendencijom prevage složenih glagolskih oblika za izražavanje prošlosti potvrđenom u čakavštini i ostalim sustavima hrvatskoga jezika.

de se podatci o tome koliko je dugo pojedini papa bio na prijestolu, koliko je godina živio i koliko je prijestol bio prazan nakon njegove smrti. Upravo zbog toga primjeri *umri* i *sidi* stalno se ponavljaju. U životopisima careva na mjestu glagola *sidi* dolazi glagol *cesarastvova*.

Potvrđen je aorist glagola *biti* s dvjema osnovana *bi-* i *bê-* koji je potvrđen i u drugim hrvatskoglagoljskim liturgijskim tekstovima (Gadžijeva i dr. 2014: 233). Od osnove *bê-* tvoreni su oblici 3. l. jd. *be* 35; 3. l. dv. *besta* 5. Oblicima 3. l. jd. *bi* 4 i 3. l. dv. *bista* 25 teško je utvrditi osnovu jer mogu dolaziti od *by* i *byste* ili kao ikavski oblik glagola *bê* i *bêste*. Gotovo u svakom životopisu potvrđen je knjiški oblik 3. l. jd. *bisi* 3, svojstven i ostalim hrvatskoglagoljskim tekstovima (Gadžijeva i dr. 2014: 241). Najčešće dolazi uz pasivni particip preterita i to u konstrukcijama: *prazdan bisi prestol* i *pogreben bisi*.

Analizom primjera za aorist, utvrđeno je korištenje ovih nastavaka:

	Jednina		Dvojina		Množina	
	1. sigm.	2. sigm.	1. sigm.	2. sigm.	1. sigm.	2. sigm.
1.	-h	n. p.	n. p.	n. p.	-smo	-osmo
2.	n. p.	n. p.	n. p.	n. p.	n. p.	n. p.
3.	-ø	-e	-sta	-sta	-še	-oše

S obzirom na paralelizam tendencija prevladavanja sigmatskih aorista te isključivost uporabe oblika sa *-smo* u 1. l. mn. u Kž, Mh i Kk moguće je zaključiti da nema razlike u morfologiji i uporabi aorista u Kožičićevim neli-turgijskim i liturgijskim tekstovima.

3.5. Imperfekt

Budući da je tekst Kž pripovjedne naravi, imperfekt je vrlo čest²⁷, no ipak rjeđi od aorista. Tvori se od nesvršenih glagola, ali su u istraživanom korpusu potvrđeni i imperfekti svršenih glagola: *vprašaše* 22 i *počeše* 27.

U Kž potvrđeni su samo oblici 3. lica svih triju brojeva:

3. l. jd.: *imejaše* 3, 35; *vladaše* 3; *letiše* 4; *mogaše* 4, 37; *mišljaše* 4; *izviraše* 5; *obikovaše* 6; *hoteše* 12; *hotejaše* 28; *pomagaše* 13; *nastojaše* 14; *tvrjaše* 15; *pobediše* 15; *karaše* 15; *govoraše* 20; *vprašaše* 22; *služaše* 22; *ĵizjaše* 22; *moljaše* 24; *ležaše* 25; *tvoraše* 25; *govoraše* 25; *gredijaše* 27; *počeše* 27;

²⁷ Tako su primjerice u životopisu cara Julija Maksimina potvrđeni sljedeći imperfekti: *mogaše*, *zbijaše*, *prebijaše*, *pijaše*, *prijaše*, *kupljaše*, *hranjaše*, *kažaše*, *cesarastvovaše*.

postavljaše 28; *nošaše* 30; *stojaše* 35; *zbijaše* 37; *prebijaše* 37; *pijaše* 37, 45; *prijaše* 37; *kupljaše* i *hranjaše* 37; *kažaše* 37; *cesarastvovaše* 37; *udiraše* 42; *živeše* 42; *tečaše* 49; *ljubljaše* 51; *željaše* 54; *biše* 3, 18; *beše* 16.

3. 1. dv.: *behota* 5

3. 1. mn.: *čtovahu* 4; *trujahu se* 5; *ležahu* 8; *vedihu* 9; *naležahu* 9; *dohajahu* 9; *se ubijahu* 10; *nošahu* 12; *vijahu se* 13; *govorahu* 16; *mogahu* 18; *trpljahu* 18; *se pregovarahu* 19; *protivljahu se* 19; *behu* 19; *tvorahu* 21; *nazivahu* 23; *krivljahu* 23; *branjahu se* 24; *prijemljahu* 25; *sprovajahu* 25; *vzdvizahu* 25; *imejahu* 26; *javljahu se* 37; *račahu se* 27; *prebivahu* 27; *strzihu* 29; *jadihu* 30; *spahu* 30; *gredijahu* 30; *verovahu* 32; *tajahu* 32; *borahu se* 32; *žestosrdahu se* 35; *potirahu* 35; *vojinstvovahu* 35; *rabotahu* 36; *mogahu* 39; *drčahu* 41; *vznenavijahu* 43; *veseljahu se* 49; *vazimahu* 50; *dajahu* 52; *držahu* 53; *poručahu* 56; *klevetahu* 56; *se približevahu* 57.

Potvrđeni oblici imaju najvećma kontrahiranu osnovu²⁸, ali ima potvrda nekontrahiranih osnova: *imejaše* 3, 35; *hotejaše*²⁹ 28; *gredijahu* 30; *imejahu* 26; *vznenavijahu* 43. Budući da se oblici s nekontrahiranim osnovama potvrđuju i u Kožičićevu *Misalu*, a nema ih u četirima drugim misalima s kojima je uspoređivan (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 110), moguće je da je ovaj tip osnove Kožičić smatrao snažnim stilskim markerom.

Glagol *biti* dolazi u 3. 1. jd. u pojavnicama *biše* 3, 18 i *beše* 16; u 3. 1. dv. *behota* 5 i u 3. 1. mn. *behu* 19. Pretežu oblici s ekavskim refleksom jata. Dvojinski oblik potvrđuje sustavnu i u drugim jednostavnim glagolskim oblicima potvrđenu unifikaciju morfema *-ota* na 2. i 3. 1. dv. Ta je općejezična značajka potvrđena u glavnini hrvatskoglagoljskih tekstova, pa i u *Misalu hruac-kom* (*gledahota* 46r, *tvorahota* 47r) (Ceković, Sanković i Žagar 2015: 119)

Analizom imperfekta utvrđeno je korištenje nastavaka:

	Jednina	Dvojina	Množina
1.	n. p.	n. p.	n. p.
2.	n. p.	n. p.	n. p.
3.	-aše	-ota	-ahu

Morfologija imperfekta, za razliku od ostalih oblika, nema znatnih elemenata u kojima bi se mogle očekivati razlike među hrvatskom crkvenoslavens-

²⁸ Stanje u hrvatskom crkvenoslavenskom razdoblju razlikuje se od onoga u starocrkvenoslavenskom ponajprije brojem stegnutih oblika. Stezanje *ěa > ě* i *aa > a* posvjedočeno je već i u starocrkvenoslavenskim tekstovima (Gadžijeva i dr. 2014: 243).

²⁹ Potvrđen je i oblik s kontrahiranom osnovom: *hoteše* 12.

skom normom i govornim uzusom. Ovdje je zabilježena samo pojava oblika s nekontrahiranom osnovom koja je svakako dio visoke jezične stilizacije potvrđena i u *Misalu hruackom*, dok su u ostalim hrvatskoglagoljskim tekstovima (Gadžijeva i dr. 2014: 244), kao i u trima usporednim misalima kojima su se koristili Ceković, Sanković i Žagar (2015) te osnove znatno rjeđe.

4. ZAKLJUČAK

U radu je provedena morfološka analiza jednostavnih glagolskih oblika u najopsežnijem Kožičićevu neliturgijskom djelu – *Knjižicama od žitija rimskih arhijerejev i cesarov* (1531.), a rezultati su analize uspoređeni s rezultatima postojećega istraživanja o morfolologiji glagola *Misala hruackoga*, koji ovdje predstavlja liturgijske tekstove, te s onim značajkama koje su ekscerpirane iz radova o jeziku *Psaltira*, *Knjižica krsta* i *Od bitija redovničkoga knjižicama*. Osim morfološkoga opisa jednostavnih glagolskih oblika u *Knjižicama od žitija*, cilj je analize bio utvrditi postojanje eventualnih razlika u jeziku liturgijskih i neliturgijskih djela. Analizom je utvrđeno sljedeće:

- U tvorbi **infinitiva** i konstrukcijama koje tvori nema nikakve razlike među tekstovima neliturgijskoga i liturgijskoga tipa.
- U morfolologiji se **prezenta** ne utvrđuju bitnije razlike u jeziku Kožičićevih liturgijskih i neliturgijskih djela, a potvrđene razlike uvijek upućuju na istu tendenciju koja ide prema unosu jezičnih elemenata iz govorne stilizacije. Jezika *Misala hruackoga* sustavno se razlikuje od ostalih tekstova samo po pretežitom hrvatskom crkvenoslavenskom nastavku *-m* u 1. l. mn. Arhaičnija je i morfolologija prezenta u *Knjižicama krsta*, ali u jednakoj mjeri kao i u neliturgijskim *Od bitija redovničkoga knjižicama*. Temeljne su morfološke značajke u objema skupinama tekstova još uvijek najvećma podudarne s normom hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika (izuzev nastavka *-mo* u 1. l. mn.), a inovacije iz govornoga jezika (nastavak s dočetnim *-m* u 2. l. jd.; *-š* u 2. l. jd.; *-ø* u 3. l. jd.) u svim analiziranim tekstovima predstavljaju rjeđu inačicu.
- Za razliku od ostalih Kožičićevih tekstova, u *Knjižicama od žitija* **imperativnost** je vrlo česta i najčešće usmjerena prema 3. licu pa je autor iskoristio brojne mehanizme za izražavanje imperativnosti, od konstrukcije *da + prezent* kao uobičajene i potvrđene u brojnim hrvatskoglagoljskim tekstovima, do rjeđih konstrukcija *da + kondicional* i *imperativ gl. htêti ili imêti + infinitiv*. Znatnija je razlika utvrđena samo u frekventnosti izražavanja imperativnosti konstrukcijom *da + prezent* koja se u *Misalu* češće zamjenjuje sintetskim imperativom.

- U svim uspoređenim neliturgijskim i liturgijskim Kožičićevim tekstovima prevladavaju sigmatski aoristi, a u 1. l. mn. potvrđen je samo nastavak *-smo*.
- U morfologiji **imperfekta** nema znatnih razlikovnih reprezentativnih elemenata elemenata u kojima bi se mogle očekivati razlike među liturgijskim i neliturgijskim tekstovima. Od stilski obilježenih značajki, koje usto odudaraju od glavnine hrvatskoglagoljskih tekstova, u *Knjižicama od žitija*, kao i u *Misalu hruackom*, zabilježena je pojava oblika s nekontrahiranom osnovom.

Po provedenoj je analizi moguće zaključiti da u morfologiji jednostavnih glagolskih oblika nisu utvrđene razlike u jeziku Kožičićevih neliturgijskih i liturgijskih djela, što potvrđuje hipotezu istraživačkoga tima M. Žagara. Sličnije su razlike potvrđene samo u morfologiji prezenta i odnose se na ekskluzivnu uporabu morfema *-m* u 1. l. mn. u *Misalu hruackom*. Usprkos nekim inovativnijim morfološkim činjenicama, u svim je analiziranim tekstovima, neovisno o njihovu tematskom određenju, još uvijek vrlo stabilna norma hrvatskoga crkvenoslavenskoga jezika, a to je značajno različito u odnosu na druge, pa čak i starije, neliturgijske tekstove.

IZVOR

Kožičić, Šimun. 2007. *Knjižice od žitija rimskih arhijerejev i cesarov* [prir. Nazor, Anica]. Rijeka: Sveučilišna knjižnica Rijeka.

LITERATURA

Benvin, Anton. 1984. Zamisao liturgijskog jezika u Šimuna Kožičića. *Slovo* 34, 203–218.

Ceković, Blanka; Sanković, Ivana; Žagar, Mateo. 2015. Jezik Misala hruackoga Šimuna Kožičića Benje: glagolski oblici. U: *Jezik Misala hruackoga* [ur. Žagar, Mateo]. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada, 101–132.

Damjanović, Stjepan. 2008. *Jezik hrvatskih glagoljaša*. Zagreb: Matica hrvatska.

Gadžijeva, Sofija i dr. 2014. *Hrvatski crkvenoslavenski jezik*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada – Staroslavenski institut.

Galić, Josip. 2014. Jednostavni glagolski oblici u Hrvojevu misalu. *Slovo* 64, 79–151.

Holjevac, Sanja. 2012. Prilog analizi jezika Kožičićevih glagoljskih knjiga: *Od bitija redovničkoga knjižice*. *Fluminensia: časopis za filološka istraživanja* 24/1, 185–199.

- Holjevac, Sanja; Crnić, Mirjana. 2010. Prilog proučavanju jezika hrvatskih misala iz 16. i 17. stoljeća. U: *Zbornik o Rafaelu Levakoviću. Zbornik radova sa znanstvenoga skupa "Fra Rafael Levaković"* [ur. Knezović, Pavao]. Zagreb: Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, 151–164.
- Holjevac, Sanja; Zubčić, Sanja. [u tisku]. Jezik Kožičićeva Psaltira i protestantske Table za dicu u kontekstu hrvatske književnojezične koncepcije 16. stoljeća. U: *Zbornik radova s međunarodnoga znanstvenoga skupa Jezik hrvatskih protestantskih izdanja u kontekstu hrvatskih i europskih književnojezičnih koncepcija XVI. stoljeća održana 20. rujna 2019.*
- Kožičić, Šimun. 1976. *Psaltir* [prir. Nazor, Anica]. Zagreb: Kršćanska sadašnjost.
- Kožičić, Šimun. 1984. *Knjižice krsta* [prir. Nazor, Anica]. Ljubljana – Zagreb: Cankarjeva založba.
- Kožičić, Šimun. 2009. *Od bitija redovničkoga knjižice* [prir. Nazor, Anica]. Rijeka: Državni arhiv u Rijeci – Družba Braća hrvatskoga zmaja, stol riječko-bakarski.
- Kožičić Benja, Šimun. 2015. *Misal hruacki* [prir. Ceković, Blanka i dr.]. Zagreb – Rijeka: Nacionalna i sveučilišna knjižnica Zagreb – Sveučilišna knjižnica Rijeka.
- Kurelac, Miroslav. 1991. Povijest i suvremenost u djelima Šimuna Kožičića Benje. U: *Zbornik radova o Šimunu Kožičiću Benji* [ur. Nazor, Anica]. Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti.
- Kušćević, Tanja. 2017. Glagolski oblici u protestantskom izdanju Artikuli ili Deli prave stare krstianske vere (1562.). *Slovo* 67, 91–112.
- Kuzmić, Boris. 2009. Jezik hrvatskih srednjovjekovnih pravnih spomenika. U: *Povijest hrvatskoga jezika. 1. knjiga: srednji vijek.* [ur. Damjanović, Stjepan]. Zagreb: Croatica, 405–455.
- Kuzmić, Boris; Kuzmić, Martina. 2015. *Povijesna morfologija hrvatskoga jezika.* Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada.
- Lukežić, Iva. 2015. *Zajednička povijest hrvatskih narječja. 2. Morfologija.* Zagreb – Rijeka – Čavle: Hrvatska sveučilišna naklada – Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskoga sabora Grobnišćine.
- Lunt, Horace. 1974. *Old Church Slavonic Grammar.* Paris: Mouton. The Hague.
- Matasović, Ranko. 2008. *Poredbenopovijesna gramatika hrvatskoga jezika.* Zagreb: Matica hrvatska.
- Mrkonjić, Tomislav. 1991. Pitanje predloška za Kožičićeve 'Knjižice od žitič rimskih arhierčov i cesarov'. U: *Zbornik radova o Šimunu Kožičiću Benji* [ur. Nazor, Anica]. Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 125–136.
- Mrkonjić, Tomislav. 2012. *Žitija rimskih cesarov.* Vjernost izvorniku i originalnost prijevoda. *Fluminensia: časopis za filološka istraživanja* 24/1, 57–75.
- Rebić, Adalbert; Fućak, Jerko; Duda, Bonaventura [ur.]. 1996. *Jeruzalemska Biblija s komentarima.* Zagreb: Kršćanska sadašnjost.

- Tomašić, Tanja. 2001. Jezikoslovni stavovi i jezična praksa Šimuna Kožičića Benje. U: *Drugi hrvatski slavistički kongres. Zbornik radova I*. [ur. Sesar, Dubravka]. Zagreb: Hrvatsko filološko društvo, 275–282.
- Tütschke, Günther. 1983. *Die glagolitische Druckerei von Rijeka und ihr historiographisches Werk Knjižice od žitiĕ rimskih arhierĕov i cesarov*. München: Verlag Otto Sagner.
- Zubčić, Sanja. 2016. Konsonantske alternacije u prezentskoj osnovi Temporala Drugoga beramskoga (ljubljsanskoga) brevijara. U: *Meandrima hrvatskoga glagoljaštva: Zbornik posvećen akademiku Stjepanu Damjanoviću o 70. rođendanu* [ur. Kuštović, Tanja; Žagar, Mateo]. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada, 569–584.
- Zubčić, Sanja. 2020. Dvojina u *Psaltiru* (1530.), *Knjižicama krsta* (1531.) i *Od bitija redovničkoga knjižicama* (1531.) Šimuna Kožičića Benje. *Rasprave: Časopis Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje* 46/1, 433–449.
- Žagar, Mateo. 1993. Prinost Šimuna Kožičića Benje uređenju jezika hrvatskoglagoljske neliturgijske književnosti (na fonološkom i grafemskom sustavu *Knjižica od žitiĕ rimskih arhierĕov i cesarov*). *Croatica* 37/38/39, 467–487.
- Žagar, Mateo. 2012. Zadaci i perspektive istraživanja jezika glagoljskih tiskanih izdanja Šimuna Kožičića Benje (uz pripremanje kritičkog izdanja *Misala hruackoga*). *Fluminensia: časopis za filološka istraživanja* 24/1, 111–123.

Morphology of simple verb forms in Kožičić's book *Knjižice od žitiĕ rimskih arhijereĕov i cesarov* (1531)

This paper presents the morphology of simple verb forms in Kožičić's book *Knjižice od žitiĕ rimskih arhijereĕov i cesarov* (*Books on the Lives of Roman Pontiffs and Emperors*), printed in Rijeka in 1531. With the aim of establishing the literary and linguistic conception of Šimun Kožičić Benja, the language of his *Knjižice od žitiĕ*, as the most comprehensive non-liturgical work, will be compared with the verbal morphology in the *Misal hruacki* (*Croatian Missal*), a basic liturgical manual, and data from Kožičić's other works (*Od bitija redovničkoga knjižice* (*Books on the Lives of Priests*), *Psaltir* (*Psalterium*), *Knjižice krsta* (*Books of the Cross*)). The results will demonstrate whether Kožičić continued the Medieval and Early Modern Period tendency to adapt the language to the topic of the text, or his own conception differs in this matter, thus contributing to the establishment of his overall literary and linguistic conception.